Τρίπολις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1946

Σεβαστοί μου Θεῖε καὶ Θεῖα

Χαῖρε

Ὑγιαίνομεν ὅλοι εὐχόμενοι τὸ ἴδιον καὶ ὑμᾶς.

Διὰ τὴν ἄφιξίν μου καὶ πολὺ ἔχω εὐχαριστήσει ἤδη.

Ἔλαβα τὸ δῶρον σας καὶ δὲν βρίσκω λόγια νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἦτον κάτι πολὺ ὡραῖον, ποὺ ἐχαροπόιησε ὅλους μας καὶ πολὺ μᾶς ἐτίμησε, μπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ πολλὰ εὐχαριστῶ ποτέ. Ἐμένα μὲ παρεξήγησε ποὺ δὲν σᾶς ἔγραψα περισσότερα ποὶ μὲ τὸ μέτρον ποὺ δὲν σᾶς ἔγραψα, ἀπὸ ἀπορίαν σᾶς ἔγραψα ποὶ σᾶς ἔστειλα ἐξ ἴσου μὲ τὸν Δημήτριον, ἀλλὰ ἡ ἀμέτρητος μου ἐπὶ ἀπληστοφροσύνη ὠφείλεται ἀπὸ ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον ἔμεινα ἐντελῶς πάμπτωχος ποὶ ἀναγκάσθην νὰ δανεισθῶ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ μοῦ ἔδωσαν ὅσα ἤθελα, μὲ ὑποσχέσεις, ὅταν ἐπανέλθω εἰς τὴν πατρίδα, νὰ τοὺς δώσω ὅσα μοῦ ζητήσουν, τὸ ἄτοπον ποὺ σκοπεύω νὰ κάμω εἶναι ὅτι μοῦ ἔδωσαν ἐκατὸν λίρας καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωσα ἑκατὸν πενήντα. Περάσαμεν πολλὰ δύσκολα ἐδῶ ἐπειδὴ πολλοὶ Ἕλληνες καὶ ἐξωτερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἦταν μαζί μας, ἔβγαλαν ἀπὸ πολλοὺς Ἕλληνας ὅσα πολλοὶ κάτοικοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ ἐμπορικὰ καὶ ἐβγάλαμεν μαζί μας πάρα πολλά

καὶ ὑφαντικὴν διατροφὴ καὶ κρασὶ νὰ ἀγοράσουν
σὰν καὶ ἐδῶ, τοῦ τόπου μας ἡ παλαιότερη καὶ τοῦ μᾶς πάνω
ὅλους ταραχοπαίρνους, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν δὰ τοὺς γίνῃ, δὰ τοὺς σε-
ρέβῃ τὸ αὐτό.

Προχθὲς ἤρθε γράμμα τοῦ Στέφου ποὺ πέθανε τὸν χει-
μῶνα, γράφει ὅτι δὲ γυρεύει τίποτα γιὰ τὴ Κύπρο, μονάχα
νὰ ἐρχόμουν στὴ Κύπρο γιατὶ ὅπως γράφει δὲ ἤξερε καὶ στὴν
Ἑλλάδα ποὺ δὲ τοῦ ἔδωκε, αὐτὸ δὲ ἤτο ἡ ἀπὸ μεριά μας
χαρά. Ὁ Βυθύρος τί θὰ βγάνῃ τί πάει; Ἐμὶ ἀφή-
νουν γράμματα τους.

Σᾶς εὐχὴ μιὰ χωτογραφία μικρὴ σὰν τὴν δικήν
σου ἐμὶ χαρὰ τὸ δικό μας πορτραῖτο καὶ ἀγαπάτε
Πολλοὶ χαιρετισμοὶ τὸν Βυθύρο καὶ βλαχάκη

Σᾶς φιλῶ μὲ ἐγκαρδιὰ
ὁ ἀνιψιὸς σας Κύκλος